

Ez a munka mindennapos kihívást jelent

Az Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok Szakkiállítás és Vására ma az ország egyik legjelentősebb szakmai eseménye. A Hódmezővásárhelyen évről-évre felsorakoztatott tenyésztési remekművek minden alkalommal kijelölik a hazai állattenyésztés haladási irányát. A rendezvénynek otthont adó Hód-Mezőgazda Zrt. eredményeiről, jelenlegi helyzetéről és az ágazat jövőbeli útirányairól Antal Gábor vezérigazgatóval beszélgettünk.

Itt található az ország egyik legkorszerűbb sertéstelepe, élvonalbeli tejelő tehenészetükből mintegy 15 millió liter tej kerül ki

évente. Az állatállományt a növénytermesztési ágazat által termesztett és a saját takarmánykeverő üzemben előállított termékekkel etetik, és kiváló vetőmagokat is készítenek. Legjobban mégis a vásárról ismerik önöket.

– A vásárhelyi kiállítás az elmúlt évek egyik legkomolyabb szakmai rendezvényévé vált, de az állattenyésztés helyzete nem mindig tükrözi az itteni sikereket, mert a tenyésztők régóta nagyon nehéz körülmények között és nagyon alacsony jövedelemmel vagy veszteséggel tudnak csak működni. Egyre kevesebben akarnak állatot tartani, és még az elmúlt időszak picit emelkedése sem mutat tartósan javuló tendenciát. Ugyanakkor az állattenyésztőket nagyon jellemzi az állatszeretet és az elhivatottság, ezért is olyan nehéz abbahagyni vagy felszámolni egy-egy állattenyésztési ágazatot, épp ezért jönnek el még nehéz helyzetben is, ezért is van ekkora létszám- és kiállítási kedv, mert meg akarják mutatni munkájuk gyümölcsét és akkor is büszkének rá, ha netán rosszabb körülmények között gazdálkodnak. Van is mire büszkének lenniük, mert nagyon komoly munkát végeznek.

A Hód-Mezőgazda Zrt. életében is folyamatosan komoly munka folyik. Ennek tükrében milyen volt az elmúlt év?

– Jól sikerült! Ha csak a térszámokat nézzük, minden idők legjobb adózás előtti eredményét értük el: 800 millió forintot, annak ellenére, hogy voltak nehézségeink. Viszonylag csapadékosan indult az esztendő, a tavaszi növények vetése és az első tömegtakarmányok betakarítási idején volt sok eső, a kalászosokból a pocok hatalmas kártétele miatt nagyságrendileg 30% termésmennyiség esett ki. Ehhez társult, hogy az időjárás a szója és a napraforgó termékenyülési időszakában nem kedvezett, ezért a növények kül-

sőre ugyan mutatószámok voltak, mégsem lettek kimagasló termékek, csak átlagosak.

A sertés ára nagyon jól indult tavaly – 360 forintról, és sokáig 400 forint fölé volt –, a tej tekintetében is kifejezetten jó árak voltak, kiugróan sok tejet tudtunk termelni, éves szinten meghaladtuk a 15 millió kg értékesített mennyiséget. Sajnos az idei esztendő már nem ilyen irányba halad...

Pedig kormányzati célkitűzés a Magyarországon előállított alapanyagok és az azokból feldolgozott termékekből származó élelmiszerellátás.

– Ez leginkább az alapanyagokra (tej, hús, húzósertés, baromfi stb.) vonatkozik, és ennek az útnak az elején járunk. Tudunk jó élelmiszereket előállítani, fontos, hogy az ország egyes tájaira jellemző ízeket és hagyományokat megőrizzük, de alapvetően fontos a hazai nagyüzemi élelmiszer-előállítás, ahol a verseny és a hatékonyság a fontos, mert az a fogyasztó, aki a terméket leemeli a polcra, a lehető legalacsonyabb árértékért szeretné a legjobb minőséget kapni. Jelenleg az unió agrár- és élelmiszerpiacán még mindig a támogatások versenyeznek, másrészt Magyarország jó célország a feleslegek levezetésében, és ez általában összerombolja a piacot. A tejpiaci válság az orosz embargó mellett ennek köszönhető, hiszen április 1-től kivezették a tejkvótát, az elmúlt időszakban az unió belől nálunk volt a legalacsonyabb a tej átvételi ára, a rendkívül magas élelmiszer-áfa, és a kevésbé hatékony gyáraink miatt a termékeinkről a boltokban mégsem mondhatók el, hogy többbe kerülnek, mint a külföldiek. Ebből pedig az következik, hogy nem marad jövedelem a vertikum egyetlen szintjén sem.

A tejnél maradvány Európában döntően 60%-ban szövetkezeti tulajdonban lévő tejfeldolgozó üzemek működnek, amik a mi éves (kb. 1,6 milliárd kg) tej-mennyiségünk többszörösét dolgozzák fel, szakosodott üzemekben. Nálunk ezt sok tejüzem végzi, az össztermény kb. felét 3 gyár, és mi mindenféle tejterméket egy helyen gyártunk.

A világ élelmiszertermelésében még mindig a pénz és a hatékonyság dönt, és ebben a versenyben bizony vannak üzemméreteket, amik fölé van versenyképeségi szint. Nagy kihívás lesz, hogy tud hosszútávon megmaradni ebben az ország, annál is inkább, mert – ez az én saját véleményem – nem biztos, hogy 2020 után jóval kevesebb lesz az agráriumban...

– Ami a hazai versenyképességre is kihat.

– Mi, agrárosok azt vártuk, hogy az új szabályozási ciklus szigorúbb lesz, ezzel szemben úgy érzékeljük, hogy megengedőbb az előzőnél. Mondogatjuk, hogy az unió a saját közös költségvetésének közel felét agrártámogatásra fordítja, ami hosszú távon nem tartható fenn. Óriási kihívás, hogy egy folyamatosan szegényedő és elöregedő társadalom hogyan fogja megtermelni saját élelmiszerét egy jóléti társadalmi elvárás mellett úgy, hogy óriási környezetterhelési és egyéb adóterheket tesznek azokra, akik az unióban élő emberek élelmiszerét előállítják, szemben a világ azon régióival, akik óriási fejlődést produkáltak az elmúlt időszakban, nagyon hatékonyan és olcsón termelnek, nem is feltétlenül rossz minőségben.

Hazai viszonylatban miben látja az eredményes működési lehetőségeket?

– A szövetkezeteknek mindenképp van előnye, de nehéz egy ilyenfajta magyar együttműködést kialakítani, mert mi sokkal nehezebben asszimilálódunk, sokkal nehezebben mobilizálódunk, mindent nehezebben teszünk meg, mint más európai nemzetek, a nyelvünk és a gondolkodásunk is megkülönböztet bennünket másoktól. Azt tudomásul kell venni, hogy teljesen mindegy, hogy 20 vagy 300 hektáron gazdálkodik valaki szántóföldi kultúrában, akkor sem lesz elegendően hatékony arra, hogy nemzetközi viszonylatban bírja a versenyt, és alapvetően nem Európára gondolok. A világpiacon nehéz versenyezni tejben,

nagy exportörök vannak. Új-Zélandon a legeltetésre alapoznak, nem termelnek akkora hozamokat, mint mi, de minimális ráfordítás mellett egy átlagos tejtermelési szintre mégis képesek, és az ott előállított tej jóval több, mint ami az ottani lakosságnak szükséges, ezért sok náluk a felesleg. Ezt a felesleget tejporban és sajtban tárolják, illetve ebben a formában értékesítik más piacok felé. Magyarországon a legeltetést nem tartom megalapozottnak, nincsenek jó legelőink, nekünk ahhoz kell alkalmazkodni, amire a mi ökológiai és ökonomiai környezetünk predesztinál, ami a szilázs-szenázs- és abraktakarmányra alapozott tejtermelés. Nagyon magas tejtermelési színvonalon kell termelnünk, drágábban, mint a világ más tájain, folyamatosan alkalmazkodva a változó környezethez.

A változási folyamat a takarmányozásban is tapasztalható?

– Huszonöt éve még bendőre takarmányoztuk a szarvasmarhát, még az egyetemen is úgy tanultuk, ma pedig már a tápcsatorna hátsó traktusaiban várjuk a védett fehérjék és védett zsírok felszívódását, megvédve a kezdeti szakaszok terheltségétől, ami azért fontos, mert az állatok számára még célzottabban, még intenzívebben tudjuk pótolni ezeket a szükségleteket. Nagyon nagy a fejlődés az állattartásban, nyitott szemmel kell járni a világban. A hasonló tömegtakarmányozásra alapozott előállításban USA és Izrael élen jár, ezért az elmúlt 5-6 évben több alkalommal küldtem kollégáimat tanulmányútra, de az ott szerzett tapasztalatok is folyamatos frissítést igényelnek. Ez mind azért történik, hogy minél olcsóbban, minél hatékonyabban, minél jobb minőséget és biztonságos élelmiszert tudjanak előállítani.

Folyamatos a verseny.

– Igen, és nagyon fel kell készülni, mert akik nem rendelkeznek kellő tudással, ebben a versenyben nem

fognak tudni helyt állni. Ma divatszakra az agrárium, most mindenki földbe akar fektetni és ezzel foglalkozni, de elképzelhető, hogy lesz olyan időszak, amikor jóval kevesebb lesz a jövedelem a szántóföldi kultúrákban, amit nem lehet átcsoportosítani az állattartásba, és támogatások nélkül biztos megfogyatkozik az ezzel foglalkozók száma. Hosszú távú profit nélkül senki nem tud megmaradni, ez is erősíti a lemaradást.

A vajhái Holstein-fríz szarvasmarha telep igen korszerű, néhány évvel ezelőtt korszerűsítették.

– Ebben a tehenészetben mintegy 1600 tehen plusz szaporulata található. A két, egyenként 600 férőhelyes termelőistállóban – átlag 2,5 laktációs időt töltő teheneket – naponta háromszor fejik, 300 darabos termelői csoportokban. Szinte teljesen automatizált rendszer, mindössze néhány fő elegendő az ottani feladatok ellátására. A telepről nyerstej, istállótrágya, tenyészbikák és bikaborjak értékesítése is folyik.

Milyen mértékben lát bele a mindennapi teendőkbe?

– Így, elsőszámú vezetőként sajnos inkább vagyok már menedzser, mint szakember, de igyekszem tanulni, amiben a kollégáim folyamatosan segítenek. Eredetileg növénytermesztő vagyok, de valamilyen szinten az állattenyésztésbe is bele kellett tanulnom, de természetesen ezen a területen a kollégáim maradtak az érdemi szakemberek.

Mi adta az indíttatást a növénytermesztő szakma tanulásához?

– Apám kertész-mérnöként végzett, és a helyi TSZ-ben volt agronómus. Elmondása szerint már 5 éves koromban ültem az IFA-ban, és 7 évesen – bár alig ért le a lábam – önállóan vezettem az ő agronómusi kocsiját. Először mégsem ebbe az irányba indultam: a gimnázium első osztályáig orvos akartam lenni. Már akkor nagyszerűnek láttam azt, ahogy önálló emberként megszületünk, és ma is úgy látom, hogy az élet legnagyobb ajándéka a gyerek, a leg-

szebb folyamat pedig az életadás. Szülész-nőgyógyászként ebben akartam segíteni. Aztán állatorvosi pályán gondolkodtam, végül 1987-ben a felvételi jelentkezésnél elsőként a Gödöllői Agrártudományi Egyetemet (ma SZIE), másodikként az állatorvosi jelöltem meg. Ilyet egyáltalán nem szokás, még mondták is a felvételiztetők, hogy vagy nekik kell felvenniük, vagy a második helyre sem fognak. Akkoriban olyan idilli kép élt bennem, hogy agronómusként majd elédegek a faluszélén, lóháton járom a határt, a ház körül meg állatokat tartok. Az orvosi pályához nem lennék elég aprólékos, gyorsan döntök, és az én habitusomhoz az illik, amivel most foglalkozom. Most azt csinálom, amit szeretek, és még mindig mindennapos kihívást jelent nekem.

Nem sokat tudni arról, miként került a Hód-Mezőgazda Zrt. élére.

– Felsőszentivánon dolgoztam 10 évig, ott lettem félig kész menedzser. Aztán kaptam egy lehetőséget egy kis bácsalmási TSZ-nél, amit rendbe kellett tenni. Amikor a tulajdonosok összeálltak, hogy megvegyék a Hód-Mezőgazdát, egyiküknél voltam alkalmazásban, s úgy döntöttek, hogy én jöjsek ide irányítani. Olyan volt, mintha felálltam volna egy 20 méteres torony tetejére, lent a mélyvíz, és gyerünk: bele! Főleg, hogy Bács-megyéből jöttem, és itt senkit nem ismeretem, és engem sem ismert senki. Lehet, hogy volt mögöttem teljesítmény, de azt csak a hozzám közelállók értékelték.

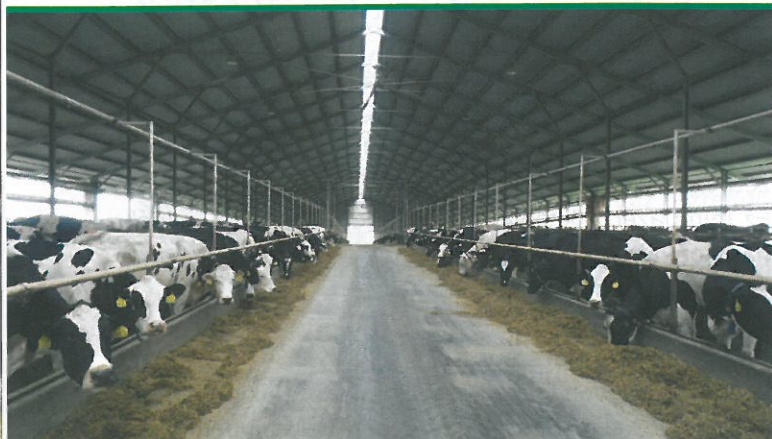
Kellett bizonyítani az ittenieknek?

– Azt az elvet vallom, hogy nem az a főnök, akinek az ajtajára ez van kiírva, hanem az lesz a főnök és a vezető, akire a kollégái fel tudnak nézni, és valamilyen szempontból tudják, hogy vezetheti őket. Kollégáim a maguk szakterületén sokkal jobbak nálam, és nekem is a saját pozíciómban kell helytállnom. A tulajdonosok ezt a céget szakmailag akarták felépíteni, ebben nagy segítséget kaptam tőlük. Azzal is, hogy osztalékot nem vettek ki 10 évig, így jó céggé nőtte ki magát, ami nem az én egyedüli eredményem, hanem azé a közösségé, aminek én is része vagyok.

Mennyi idejét köti le a munka, van ideje szabadidejében is gazdálkodni?

– Olyan 2,5 éve engedhetem meg magamnak, hogy heti 3 alkalommal eljárjak sportolni, edzeni. Valamint öcsémmel közösen és édesapám segédletével családi borászatot építünk a Hajós-Bajai és kisebb részben Szekszárdi borvidéken, 25 hektáros szőlőterületre alapozva. Ez afféle szabadidős elfoglaltság. Fokozatosan állítjuk össze hozzá a technológiát, próbálunk szép borokat készíteni, felnőni a feladathoz.

Csomós Éva

Acélszerkezetű csarnokok gyártása és kivitelezése

Trapézlemez, szendvicspanelek, Z-tartógerendák forgalmazása

Prolak Fémfeldolgozó Kft.
2339 Majosháza, Zrínyi u. 89.
prolakkft@gmail.com
www.prolak.hu
06-20-911-8314

GEO-GENESIS BT.
8103 Várpalota, Thököly u. 17.
Tel/Fax: 88/587-730 Mobil: 20/456-9422
Tel.: 88/786-325 e-mail: geo.genesis@chello.hu

- Új és régi vízkutak geofizikai vizsgálata
- Termálkutak műszeres vizsgálata és javítása
- Kútúrás és kútjavítás szakszerű munkával, minőségi anyagok felhasználásával
- Vízkutak tervezése, hatósági engedélyeztetés
- Öntöző rendszerek tervezése és kivitelezése
- Környezetvédelmi monitoring rendszerek telepítése
- Kútépítési tervezés és kivitelezés

www.geo-genesis.hu

Welgro: megbízhatóság és innováció a takarmányszállításban

Welgro már évtizedes tapasztalatokkal gyárt járműveket állati takarmányok, liszt, granulátumok, gabona és porszerű anyagok szállítására. Minden évben mintegy 120 jármű hagyja el gyárunkat, amelyeket Európa, Közép-Kelet és Afrika országaiba szállítunk. Ázsia-ban licencként alapján gyártják silójárműveinket.

Welgro egy jól menő vállalkozás, ahol több mint 125 alkalmazott dolgozik, és elismerést szerzett a minőség, megbízhatóság, valamint az innováció területén. Mostanában épült át a gyár és a kor követelményeinek megfelelően korszerűsítettük. Új gyártó csarnokokat építettünk, bővítettük az irodákat, amelyek 30 000 m² területen fekszenek Groenlo-ban. A komplett gyár megfelel a legújabb környezet és munkavédelmi előírásoknak.

A projektek minden fázisa házon belül valósul meg: A CAD tervezéstől kezdve, a festésen, reklámhordozók felragasztásán keresztül a vevőszolgálati tevékenységig. Welgro a partnerek igényeire illeszkedő terméket ajánl. A speciális vevői igények minden egyes végterméket egyedi gyártásúvá teszik. Welgro minden vevői igényt figyelembe vesz: mint hasznos terhelhetőség, kitarolási teljesítmény, fordulási sugár, manőverezhetőség. Welgro több szabadalommal rendelkezik.

Hazai képviselet: Illés István
Tel.: +36 (30) 546-5774
E-mail: istvanilles48@gmail.com, istvan.illes@welgro.hu

Welgro bv, Parallelweg 18, 7141 DC Groenlo, Postbus 30,
7140 AA Groenlo, The Netherlands, tel.: +31 (0) 544 46 15 72, fax: +31 (0) 544 46 40 25
Internet: www.welgro.hu

TAVASZI AKCIÓ!

CSARNOKOK, gabona-, egyéb tároló, lovarda komplett kivitelezése, tervezése, referenciák,

már 3.900 Ft/m²-től

BAVAS BAU Fémipari Szolgáltató Kft.
5400 Mezőtúr Munkácsy Mihály út 4. • Tel.: +36-30-354-00-06
Email: bavasbau@gmail.com • Fax: +36-56-350-723 • www.basbau.hu

STESZAB BT.

Fő tevékenységek
Alkatrész ellátás • Gépjavítás (helyszíni javítás)
Géptípusok: UN-053, UNC-060, UNO-180, UNK-320, LOQUIST 740, 752

Szállítás
Cégünk vállalja az alkatrészek postai utánvétellel történő kiszállítását.
Szervíz: Szabó Zoltán 30/476-50-70; 30/487-55-07

Steszab Bt.
Cím: Cegléd, Széchenyi út 99.
Tel.: 06 53 314 594
Mobil: 06 30 536 6078
Ügyvezető: Stefánovics János
E-mail: info@steszab.hu

TERMIK® FARM

HAZAI FEJLESZTÉS – HAZAI GYÁRTÁS

- Komplex telepek kisgazdaságtól nagyüzemig
- szemesterményszárítók
 - vetőmag és speciális szárítók
 - zöldség-, gyümölcs-, fűszer-, gyógynövény szárítók
 - tároló silók
 - sorlevegő felhordók, szellőztető rendszerek, csigák, redőnyök
 - tisztítóberendezések, kiegészítők

Elavult technológiákat korszerűsítünk!

mikrotherm Kft.
1174 Bp., Fehérvári út 292. ☎ (36-1) 258-1563
www.mikrotherm.hu Email: info@mikrotherm.hu

Van takargatnivalója? Mazug ponya!

- raktárcsarnok rendszerek
- billencs felépítmények

Mazug Ponya
6500 Baja, Keleti krt. 24.
Telefon/fax: +36(79)472 034

Mobil: +36(20)314 2038
www.mazugponya.hu
ponya@mazug.hu